

Pasi Hujasen lähettikirje 4/2023, 27.04.2023

Erilaisia paastopäiviä

Venäjällä ortodoksikirkossa on noin 200 paastopäivää. Pisimmät paastot ovat pääsiäisen ja joulun alla. Pääsiäinen oli tänä vuonna 16.4. eli viikko lännen pääsiäisen jälkeen.

Ortodoksikirkossa myös sunnuntai on paastopäivä. Eri päivinä saa syödä eri tavalla. Valitan kuvan huonoa laatua – en ole vielä kukaan saanut ostettua uutta kameraa.

Kalenterin alapuolella on selitykset, mitä saa minäkin päivänä syödä (sama tieto löytyy myös useista lehdistä).

punainen	juhla eli pääsiäinen, ei paastota
vihreä	ei saa syödä lihaa
vaaleansininen	saa syödä kalaa ja kasvisrasvaa
keltainen	saa syödä kasvisrasvaa
violetti	ei saa syödä kasvisrasvaa
harmaa	ei saa syödä mitään, pitkäperjantai

Sanotaan, että Venäjällä muutama prosentti paastoa ”kunnolla” ja noin puolet ”jollain tavalla”.

Edellisen kirjeen jälkeen tapahtunutta

1. Navigaattoria ei ole saatu toimimaan, osa 3
Navigaattoria ei todellakaan saada toimimaan. Se pyytää aktivointikoodia ja TomTomin huolto väittää, että sellaista ei ole olemassakaan. Miksi laite sitten pyytää sitä?
Ilmainen neuvo: älä osta TomTomin tuotteita. Minulla on monta kertaa ollut ongelmia navigaattorin huollon kanssa.
  2. Kirjaimet uuteen järjestykseen
Valio myi Venäjän toimintonsa, mutta pitkään sen jälkeenkin kaupoissa oli Valion juustoa jne. Ilmeisesti kyse oli siitä, että käytettiin varastossa olleet pakkaukset loppuun.
Nyt nimi on vaihtunut: Valiosta tuli Viola.
Logon muoto säilyi ennallaan. Lisäksi Viola (juusto) oli aikanaan tunnetuin suomalainen tuote Venäjällä – Nokian kännykähän tulivat Japanista...
  3. Kesken jumalanpalveluksen remonttitöitä
Huhtikuussa yhtenä sunnuntaina oli lämmintä ja lumi sulii. Kirkon katolta lumet lähtivät liikkeelle ja repäisivät yhden katon reunapelleistä irti. Se jäi heilumaan yhden ikkunan taakse tuulessa. Jumalanpalveluksen jälkeen kanttori Nikolain kanssa kiinnitimme pellin uudelleen, ettei se olisi tuulessa lentänyt ties minne.
Paljastui taas kerran sama ongelma: pelti oli kiinnitetty noin 50 millisillä nauloilla – ei siis ruuveilla. Ikävä kyllä Tuutarin kirkon rakentajat ovat tehneet paljon huonoa työtä.
Ruuvasimme pellin kunnolla kiinni.
  4. Todelliset suomalaiset voittivat
Suomen eduskuntavaalien jälkeen eräs seurakuntalainen kertoi, että maanantaina Venäjän televisiossa oli hehkutettu käytännössä vain perussuomalaisten (venäjäksi ”todelliset suomalaiset”) voittoa. Hän kysyi, miksi se oli niin tärkeää.
Ilmeisesti ilo Venäjällä johtui siitä, että perussuomalaiset ovat EU:hun kielteisesti suhtautuva puolue. Ehkä myös kävi niin, että ajateltiin perussuomalaisten olevan mm. Saksan ja Ranskan äärioikeistolaisten puolueiden kanssa samoilla linjoilla.
  5. Moskovan keskuspankin sivuille ei pääse Suomessa, osa 2
Jostain syystä Venäjän keskuspankin sivuille pääsee taas Suomestakin.
Lieneekö ollut joku ohjelmistovirhe tms.
Eli ruplan kurssi löytyy: rcb.ru. Etusivulla pitää mennä jonkin verran alaspäin, että kurssit tulevat näkyviin.
Mielenkiintoista on, että ilmoitetaan myös seuraavan pankkipäivän kurssi eli perjantaina on tiedossa maanantain kurssi. Saa nähdä ensi viikolla, tuleeko perjantaina jo tiistain kurssi, Tänään yhdellä eurolla sai vähän yli 90 ruplaa.
Jostain syystä ruplan kurssikehitys on kummallinen. Aikaisemmin rupla heikkeni, kun raakaöljyn hinta laski. Nyt käy välillä, että raakaöljyn hinta nousee reippaasti ja rupla heikkenee reippaasti.
  6. NATO-vihollisia
Kun Suomesta tuli NATO:n jäsen, joku oli kirjoittanut Tyrän kirkolla: ”Luterilaiset. Menkää NATO-Suomeen!” (siistitty versio)
NATO on Venäjän politiikassa päävihollinen.
Monet seurakuntalaiset kysyvät: ”Mikä teihin tuli, ennen olimme ystäviä ja nyt vihollisia?”
  7. Pääsiäisen yömessu
Olin ensimmäistä kertaa pääsiäisen yömessussa. Skuoritsan kirkkoherra Pavel Krylov pyysi avustajaksi.
En ole innostunut noista yömessuista. Raamatussa sanotaan selkeästi, että naiset menivät Jeesuksen tyhjälle haudalle varhain aamulla (Mark 16:2).
Tai sitten pitäisi tehdä niin kuin tehdään ortodoksikirkossa: yöjumalanpalvelus kestää useita tunteja – ei yleensä sentään auringonnousuun asti – ja sen jälkeen on yhteinen ruokailu – paastohan on päättynyt.
  8. Hyvä takuu
Kun läntiset automerkit ovat poistuneet Venäjältä, kiinalaisten autojen suosio on kasvanut. EXEED on iso maasturi ja se antaa 7 vuoden ja 200000 kilometrin takuun. Valmistajalla on siis luottamus auton laatuun. Suomeen autoa ei (vielä) tuoda.
-

Pääsetkö tulemaan..., osa 2

Kun huhtikuun alussa menin tuolle kylälle, jossa seurakuntalainen epäili, pääsenkö lumen takia tulemaa, oli tullut uusi ongelma: tie oli kuin pyykkilauta, monttua montun perään.

Kylällä oli rakennettu ja isot kuorma-autot olivat pilanneet tien todella huonoon kuntoon.

No, hiljaa hyvää tulee...

Kylien tiet ovat hyvin erilaisia: joskus tie on hyvä, joskus huono. Paikka paikoin asfaltti on käytännössä hävinnyt.

Tuohan on ihan naurettavaa...

En ole kertonut Suomen uudesta translaista kuin parille venäläiselle.

Toinen heistä kertoi, että kun hän kertoi asiasta työtovereilleen, he olivat alkaneet nauraa.

Voit olla vuoden nainen ja sitten taas vuoden mies jne. Onhan se ihan naurettavaa.

Venäjällä tuli laki, jonka mukaan ulkomaalainen, joka propagoi homoseksuaalisuuden puolesta, voidaan karkottaa maasta – ja tietysti viisumi mitätöidään.

Jäin miettimään, miksi Suomessa kaikki ottivat asian vakavasti. Yhtä hyvin olisi voitu päättää, että kuun valoisa puoli on emmentaljuustoa ja pimeä puoli goudajuustoa. Onhan kuu ihan juustonkeltainen. Tietty liberaali ajattelu on niin syvälle syöpyntynyt suomalaiseen ajatteluun, että emme enää osaa edes kyseenalaistaa sitä.

Sanomalehdissä oli kaksi uutista lakiin liittyen.

Suomessa naisten voimanoitokilpailuihin oli ilmestynyt partainen nainen, joka oli tehnyt uudet Suomen ennätykset – ne paranivat kolmisenkymmentä kiloa.

Ehkä translaki johtaa suurimman epätasa-arvon poistumiseen eli naisten ja miesten urheilukilpailut lopetetaan ja on vain yksi sarja.

Irlannissa raikauksesta tuomittu mies muutti itsensä juridisesti naiseksi. Niinpä hänet piti lähettää naistenvankilaan. Kyseltiin, voiko näin tehdä. Lain mukaan ei vain voi, vaan pitää tehdä.

Taisi käydä niin, että periaatteen vuoksi laki piti saada voimaan ilman, että ajateltiin, mitä siitä seuraa.

Jostain syystä en ole Venäjällä huomannut, että tiedotusvälineissä olisi kerrottu tästä ”lännen rappion piirteestä”.

Kummallisia ajolinjoja

Kevät toi ongelmia tien päälle. Kun lumet alkoivat sulaa, teille tuli suuria lammikoita. Lammikko on vaarallinen, kun ei tiedä, millainen monttu veden kätöksessä on.

Niinpä osa autoilijoista väistää lammikot vastaantulijan kaistalle. Näin kerran, kuinka autoilija ajoi useita kilometrejä ”englantilaisittain” eli tien vasenta puolta – siellä asfaltti oli tasaisempaa.

Ikävä kyllä tulee myös kolareita. Näin Hatsinassa, kuinka paikallisbussi oli repäissyt vastaantulevan Ladan takapuskurin irti. No, vikahan oli Ladan, miksi ajoi niin hiljaa, että ei ehtinyt alta pois, kun bussi siirtyi vastaantulijoiden kaistalle.

Minullakin oli kolari monta kertaa lähellä. ”Jos minä väistän lammikkoa, vastaantulija voi väistää vaikka ojaan, ei minua kiinnosta, miten hän pärjää monttujen kanssa.”

Tien päällä todella tarvitaan varjelusta Venäjällä.

Tuutarin kirkon edestä kulkevaa tietä lumien sulamisen aikaan.

Monelle tielle on keväällä ilmestynyt painorajoitus: akselipaino saa olla korkeintaan 5 tonnia. Se merkitsisi bussien kulkemisen loppumista. Mutta myös suuret rekat ajavat noita teitä. Suhtautuminen lakeihin on "joustavaa".

Haluamme tulla huijatuksi

Syksyllä iltapäivälehdet antavat ennustuksen talvesta. Viime syksynä ennustettiin, että talvi on poikkeuksellisen lämmin.

Kun oli pelko sähkön loppumisesta, moni toivoi, että ennustus osuisi oikeaan.

Mutta valitettavasti vanha sananlasku pitää paikkansa: "Eivät ole vuodet veljiä keskenään." Nuo ennustukset perustuvat pitkän aikavälin tilastoihin, mutta niiden luotettavuus on aika heikko. Lisäksi voi käydä niin, että tammikuu on tavallista lämpimämpi ja helmikuu tavallista kylmempi.

Tänä vuonna huhtikuu oli poikkeuksellisen kylmä, Pietarin alueella satoi monta kertaa lunta ja yöllä oli pakkasta. Mutta huhtikuuhan ei enää ole talvikuukausi, vaan kevätkuukausi.

Otin Helsingin Sanomista talteen Suomen säätilastot.

Tammikuu oli koko maassa normaalia lämpimämpi. Helsingissä ero oli 3.1 astetta keskiarvoon. Kaajanissa oli jopa 6.3 astetta keskiarvoa lämpimämpää.

Myös helmikuussa koko maassa oli keskiarvoja lämpimämpää, Helsingissä 3.4 astetta ja Vaasassa jopa 4.9 astetta

Maaliskuussa lämpötilat olivat suurelta osalta lähellä pitkäaikaisia keskiarvoja: Helsingissä oli 0.9 astetta keskiarvoa lämpimämpää, mutta Sodankylässä 3.2 ja Ivalossa 3.5 astetta keskiarvoa kylmempiä.

Osuiko syksyn ennustus oikeaan? Helsingissä kyllä, mutta Lapissa maaliskuu oli keskiarvoa kylmempi.

Pian taas ilmestyvät koko kesän sääennusteet. Enpä menisi päättämään loman ajankohtaa niiden perusteella.

Haluamme tulla ryöstetyksi

Lomasta tuli mieleeni nykyinen into laittaa internetiin lomakuvia.

"Terveisiä täältä Espanjasta. Varkaille tiedoksi, että kotimme on tyhjä!"

Kuulin tapauksesta, jossa perhe oli lomalla ja kun he palasivat, koko omakotitalo oli tyhjennetty. Talo oli kuusiainan takana eikä kukaan naapureista ollut huomannut mitään erikoista. Aikaa on mennyt useampi tunti koko talon tyhjentämiseen.

Muutenkaan en ymmärrä ihmisten tavatonta valokuvaamisintoa. Kaikesta pitää ottaa valokuva kännykällä. Epäilen, että suurta osaa kuvista ei katsota kuin kerran, jos sitäkään.

Lujaa laatua

Aikanaan Ladan takaikkunassa oli mainos: "Lujaa Lada-laatua".

Hieman myöhemmin se muuttui muotoon: "Lujaa laatua. Lada.". No, tämä on tällaista Lada-laatua.

Nykyään kodinkoneet eivät tahdo kestää montakaan vuotta.

Miellä on Rosenlew Passeli 4 -pesukone. Siinä on avainlippumerkki eli se on tehty Suomessa. Ostimme sen käytettynä vuonna 1985. Varmaan se vie hieman enemmän sähköä kuin joku nykyaikainen pesukone, mutta kahden hengen pyykeillä menisi monta vuotta säästää sähköä sen verran, mitä uuden koneen valmistukseen menee energiaa.

Riitta oli reilut kymmenen vuotta Lontoossa. Laitoin pakastimen pois päältä, kun sille ei ollut yhden ihmisen taloudessa käyttöä. Viime vuonna Riitta laittoi pakastimen päälle – yllätyksekseni se alkoi toimia.

Sekin on suomalainen: UPO Jääkarhu. Se oli asunnossa 1998, kun ostimme sen.

Ikävä kyllä moni länsimainen merkki teetättää nykyään koneet Kiinassa. Luulet ostavasi suomalaisen tai saksalaisen kodinkoneen, mutta se onkin tehty Kiinassa.

Kunnon laatu tulee ajan oloon halvimmaksi. Kuten sanotaan: "Köyhällä ei ole varaa ostaa halpaa!"

Lisäksi korjaaminen on usein mahdotonta: koneet ovat pitkälti kertakäyttöisiä.

Huumori on välttämätöntä

Valokuva: Vladimir Batuhin

Olen viimeistelemässä Narvan kirkon alttaritaulun maalausta.

Lauseen voisi ymmärtää niin, että olen maalanut alttaritaulun, mutta todellisuudessa puhdistin siitä sille roiskuneet kalkkitahrat.

Narvan pastori Vladimir Batuhin ehdottomasti kielsi taulun puhdistamisen: ”Kun se menee pilalle, käyvät minun kimppuuni!”

Sanoin Vladimirille, että minä olen kaikkien alojen erityisasiantuntija ja taulun puhdistaminen on pikkujuttu.

Vladimir on kovin varovainen: pieneenkin korjaukseen pitää kutsua joku ammattilainen.

Edellisellä kerralla Narvassa ollessani sahasimme Vladimirin ja Robert-seurakuntalaisen

kanssa kirkon ulko-oven alareunasta palan: ovi on kai tammea ja tolkkutoman painava – niinpä se ei pysy ristimitassa (mitta ristikkäin nurkasta nurkkaan pitäisi olla sama), vaan saranapuoli pysyy paikallaan, mutta lukon puoli valuu alaspäin ja ovi ottaa niin kovasti kiinni kynnykseen, että sitä on vaikea avata. Välillä näki, kuinka ihmiset kääntyivät pois, kun luulivat kirkon olevan kiinni.

Isälläni oli ”kultaiset kädet” – hän osasi tehdä kaikenlaista. Ja periaate oli: jos ei osata, opetellaan.

Olin parina kesänä samassa metallifirmassa töissä, jossa isäkin oli ollut sairaseläkkeelle jäämiseensä asti. Firman johtaja kutsui isää silloin tällöin töihin ja antoi usein erityisen hankalia töitä hänelle tehtäväksi.

Kerran saimme hyvin erikoisen ”projektin”: piti tehdä puutarhapöytä suuren imatralaisen rakennusliikkeen johtajalle. ”Piirustukset” olivat naistenlehden kuva Kultarannasta, jossa presidentti Kekkonen istui muutaman vieraan kanssa.

Eipä muuta kuin miettimään mittoja. Täytimme ruostumattoman neliöputken hiekalla – silloin sen voi taivuttaa ilman, että taivutuksen kyljet pullistuvat. Hitsattiin kasaan ja lopulta kiillotimme se peilinkirkaaksi. Hieman harmitti, kun kuulimme, että johtaja oli vienyt pöydän maalattavaksi valkoiseksi. No, Kekkonenkin pöytä oli valkoinen.

Venäjällä ja Virossa pastorin tehtäviin kuuluu kaikenlaista. Välillä pitää ottaa asenne: kun en osaa, opettelen.

Venäläisiä erikoisuuksia

Venäjän lain mukaan ulkomaalaisen pitää rekisteröityä seitsemäntenä työpäivä, kun hän saapuu rajan yli. Eli jos ylitän rajan torstaina, minun pitää rekisteröityä seuraavan viikon perjantaina.

Eräs seurakuntalainen on hoitanut rekisteröinnin jo pitkään. Mutta huhtikuussa systeemiä oli muutettu: enää ei voinut rekisteröityä postissa, vaan piti mennä sen alueen ”multitoimintokeskukseen”, jossa rekisteröinti nyt tehdään.

Tuli pieni ongelma: keskukseen on kahden viikon jono eli yli 7 työpäivää. Onneksi seurakuntalainen tunsikin virkamiehen, joka järjesti hänet jonon ohi.

Tietysti olisin vielä ehtinyt käydä Narvan rajalla kääntymässä – silloin saisin uuden maahantuloleiman, mutta parempi näin.

Nyt rekisteröinti on ilmainen, kun postissa siitä piti maksaa noin 5 euroa.

Nyt seurakuntalainen sanoi, että minun pitää etukäteen ilmoittaa, koska tulen maahan, että hän voi tilata ajan riittävän varhaiseen ajankohtaan. Käsittääkseni asian voi hoitaa myös jonottamalla, mutta kuulemma jonossa voi helposti mennä koko päivä.

Onneksi on ystäviä, jotka haluavat auttaa venäläisen byrokratian kanssa.

Tavaraa kaivataan

Toiveita ei nyt ole.

Pieni opetuksen sana

”En tarkoita, että kykenisimme ajattelemaan mitään omin päin, mitään mikä olisi peräisin meistä itseltämme. Meidän kykymme on saatu Jumalalta.” (2 Kor 3:5)

Jae oli Päivän Tunnusasanassa 19.4.

On hyvä aloittaa päivä Raamatun sanalla. Lisäksi usein käy niin, että huomaa, että enpä ole tuohonkaan asiaan kiinnittänyt huomiota, vaikka olen lukenut Raamatun monta kertaa kannesta kanteen. Joskus kyse on siitä, että KR-1938:n käännös on minulle tutumpi kuin KR-1992, mutta joskus on hyvä nostaa yksi jae, että huomaisi sen sanoman.

Olenkin kehottanut lukemaan Raamattua eri kielillä. Venäläisen Raamatun teksti välillä tuntuu oudolta, mutta kun katsoo suomalaista tekstiä (varsinkin KR-1938), huomaa, että samalla tavallahan sekin on kääntänyt.

Olen myös puhunut siitä, että on hyvä lukea Raamattua pitempinä jaksoina – emmehan me aloita jotain romaania sivulta 123 ja ajattele, että ei niillä alkusivuilla ole merkitystä.

Saan Suomesta ilmaiseksi Päivän Tunnusanoja. Venäjällä ne maksavat noin 2 euroa. Olen jakanut niitä seurakuntalaisille. Toivottavasti ne kuluvat käytössä.

Kiitos- ja rukousaiheita

- Kesän järjestelyt seurakunnissa. Suurimmassa osassa Inkerin kirkon seurakuntia on vain yksi pastori. Lomakin pitäisi pystyä pitämään, mutta mistä loman ajaksi pastori.
- Ukrainan tilanteen rauhoittumista
- Rajan pysymistä avoimena. Uusia määräyksiä tulee jatkuvasti, mutta suurin osa niistä koskee vain Venäjän kansalaisia.
- Vainotut kristityt eri puolilla maailmaa
- Parempia yöunia
- Hyvää kevättä. Monelle inkeriläiselle oman maan sato on tärkeä – minäkin saan nauttia kurkuista ja erilaisista hilloista jne.
- Internetin käyttö Inkerin kirkon tukemisessa

Pasi Hujasen lähettikirje 5/2023, 25.05.2023

Talkoolaisia kirkolla

Kolme Tuutarin seurakuntalaista tulevat lähes joka viikko kirkolle – yleensä torstaisin – tekemään erilaisia talkootöitä.

Kevään tultua he ovat istuttaneet kukkia ja valmistelleet kasvihuonetta ja muita istutuksia.

Kun kirkolla nyt on ”läpinäkyvä” verkkoaita, kauniit istutukset näkyvät myös kadulla kulkijoille.

Edellisen kirjeen jälkeen tapahtunutta

9. Sadetta kaivataan
Huhtikuu ja toukokuun alku olivat Hatsinan seudulla kuivia. Sadetta ei juurikaan ollut. Tuutarin kirkolla kirsikka- ja luumupuut kukkivat todella runsaasti. Toivottavasti tulee sadetta, että saamme myös satoa.
Omenapuut eivät vielä kukkineet, kun lähdin toukokuun puolivälissä Suomeen.
10. Liity voittajien joukkoon
mainostaa palkka-armeija Wagner isoissa ulkomainoksissa.
Mielenkiintoiseksi asian tekee se, että Venäjän perustuslaki kieltää yksityiset palkka-armeijat. Halukkaita ei kuulemma ole kovin paljon.
11. Uusia neuvoja autoilijoille
Tallinnan tiellä on ns. portaaleja eli isoja tauluja tien päällä, jossa on erilaisia tekstejä.
Varoitetaan liukkaudesta, sumusta, ruuhkista jne.
Nyt ilmestyi ohjeita kuljettajille: ”Pidä huomio tiessä, ei puhelimesta”, ”Älä nuku ratissa”.
12. Nastarenkaat pois
Toukokuun alussa ”sakkopoliisi” Dennis Pasterstain ilmoitti, että poliisi alkaa sakottaa nastarenkailla ajavia.
Ikävä kyllä hän ei ollut katsonut sääennustetta. Ennustettiin yöpakkasia. Ainakin minä olisin mieluummin yöllä valinnut taksin, jossa on nastarenkaat kuin taksin, jolla on kesärenkaat.
Kun tulin 5.5. Tuutariin huoneeni ikkunan alla olevalla varaston katolla oli seuraavana aamuna paksu kerros lunta. Onneksi pääsin kirkolle jo aika aikaisin illalla eli ei tarvinnut ajaa lumessa.
Muistan, että kerran aikaisemminkin kävi samoin: poliisi uhkasi sakoilla ja heti perään satoi lunta. Kai poliisiltakin voisi odottaa sääennusteen katsomista.
13. Vuoroin vieraissa
Eräs Tuutarin seurakuntalainen hoitaa viisumini rekisteröinnin.
Toukokuussa hän kysyi, voisinko tehdä hänelle polttopuiden katoksen – hän osti vanhan talon, tosin lähinnä puutarhan takia, kasvihuoneita on kaksi ja erilaisia viljelyksiä useita.
Oli paha kieltäytyä pyynnöstä. Seurakuntalaiset tietävät, että teen erilaisia remontteja kirkolla.
Venäläiseen tyyliin tuli myös muita töitä.
Hän oli teettänyt kaivon ja siihen ”mökin” päälle. Mutta mökkiin oli jätetty pohjaan isoja aukkoja.
Sanoin, että niistä voi myyrä tai lintu mennä sisälle kaivoon ja pilata veden.
Skuoritsan seurakunnan sihteeri kertoi, että hänen naapurissaan oli tehty sama virhe. Kissa putosi kaivoon ja hukkui. Pian vedessä alkoi olla kissankarvoja. Ja makukin muuttui. Edessä oli suuritöinen kaivon puhdistus.
Outoa, että ammattilainen tekee tuollaisen virheen.
Eli ensin piti ”tiivistää” kaivo ja vasta sitten päästiin halkokatoksen tekemiseen.

Taas kerran toisin päin...

Kesäkuun alusta ns. vihreä kortti ei ole voimassa Venäjällä. Eli suomalainen liikennevakuutus ei ole voimassa Venäjällä. Ja vastaavasti Venäjältä ei voi ostaa paikallisen vakuutusyhtiön vihreää korttia, jolla saa vakuutuksen Suomeen.

Syynä on se, että venäläiset vakuutusyhtiöt eivät ole korvanneet venäläisten autoilijoiden aiheuttamia kolareita. Asiasta puhuttiin jo viitisen vuotta sitten, mutta vasta nyt vihreä kortti lopetettiin.

Pyysin erästä seurakuntalaista selvittämään, mistä saan autooni venäläisen liikennevakuutuksen. Vain vakuutusyhtiön (Reso) pääkonttorilta – joka sijaitsee Leningradin Kommunistisen puolueen vanhassa päämajassa Moskovskij prospekt 212:ssa. Lähdin hankkimaan vakuutusta. Ongelmia ilmaantui: suomalaisessa ajokortissa ei ole ajokortin numeroa eikä tietoa, koska olen ensimmäisen kerran saanut ajokortin. Rekisteriotteessakaan ei ole numeroa. Venäläiseen tyyliin asiat saatiin järjestymään. Ajokortin ”ikä” vaikuttaa vakuutusmaksuun, minulla vuosia oli jo 45. Hitaan vaikuttaa eniten auton teho, minulla 98 kilowattia eli 130 hevosvoimaa. Hinnaksi tuli 13550 ruplaa (noin 160 euroa) vuodeksi. Virkailija teki vakuutusta noin 45 minuuttia – taisi olla ensimmäisiä kertoja – mutta hän lupasi, että

ensi vuonna uusi vakuutus on odottamassa minua kassalla ja saan sen vain maksamalla vakuutusmaksun. Suomalainen kasko minulla on voimassa vuoden loppuun ja virkailija lupasi tehdä uuden kaskon valmiiksi joulukuussa eli taas vain kassalle maksamaan.

Rajalla kahden viikon vakuutus kuulemma maksaa 5700 ruplaa (noin 70 euroa) eli säästän aika lailla. Lisäksi rajalla ei tarvitse odotella, kun vakuutus on valmiina.

Kysyin suomalaisesta vakuutusyhtiöstäni, voiko Suomen kansalainen, jolla on venäläiset rekisterikilvet, tehdä Suomessa vakuutuksen. Ei voi. No, ehkä joku vakuutusmeklari voi myydä vakuutuksen. Tapasin pääkonsulaatin aamukahvilla suomalaisia liikemiehiä, jotka kertoivat, että heillä menee jatkossa noin tuhat euroa vuodessa Suomen vakuutuksiin – kuukauden suomalainen vakuutus maksaa rajalla 180 euroa.

Kummassa maassa asiat hoidetaan järkevämmiin?

Ongelma on venäläisen vakuutuksen alhaiset korvaussummat eli on parempi olla ajamatta kolaria. Siksi kasko on välttämätön – suomalaisessa kaskossani on miljoonan euron vastuuvakuutus. Saa nähdä, millaisia summia venäläinen kasko korvaa.

Koronavirus ”loppui”

Maailman terveysjärjestö WHO julisti koronapandemian toukokuussa loppuneeksi.

En ole enää kuullut radiossa tietoja koronatartuntojen määristä Venäjällä eli ilmeisesti tauti on laantunut myös Venäjällä.

Mutta ei se kokonaan ole loppunut.

Kävin joka kerta Venäjällä käydessäni vasta-ainetestissä. Ikävä kyllä reilun vuoden tulos ei ole ollut tarkka, vaan ilmoitetaan vain, että vasta-aineita on enemmän kuin 5680. Venäjällä sanotaan, että jos vasta-aineita on enemmän kuin 600, riski sairastua on pieni. Aikaisemmin ilmoitettiin tarkka luku eli pystyi seuraamaan, lisääntyivätkö vai vähenivätkö vasta-aineet.

Ilmeisesti olen selvinnyt ilman koronaa ja toivottavasti en ole tartuttanut sitä kehenkään. Omasta terveydestäni en ole ollut huolissani – sairaudet jostain syystä välttelevät minua – lähinnä olin huolestunut siitä, että en kotikäynneillä tartuta tautia johonkin seurakuntalaiseen.

Toivotaan, että ei tule uutta korona-aaltoa tai jotain muuta pandemiaa.

Ruuhkaa tien päällä

Venäjällä kuuntelen yleensä Avtoradio-kanavaa. Siltä tulee päiväsaikaan kaksi kertaa tunnissa – 15 yli ja 15 vaille tasatunnit – raportti ruuhkista. Kylillä ruuhkia ei ole, mutta jos pitää mennä käymään Pietarissa, on hyvä tietää, missä liikenne seisoo.

Eräänä perjantapäivänä yhdentoista aikaan oli 8/10 ruuhka – juontajakin ihmetteli, miksi on jo noin aikaisin noin hidasta tien päällä.

Yhdellä sisääntulotiellä oli kuuden kilometrin jono. Toisella tiellä ruuhkan kestoksi arvioitiin 3 tuntia ja nopeudeksi 3 km/h.

Helsingissä ei viitsi edes puhua ruuhkasta. Olen Pietarin kehätiellä madellut kolmisen tuntia muutama kilometrin matkaa. Syyt ruuhkiin ovat pääsääntöisesti liikenneonnettomuudet ja tien korjaaminen, useimmiten asfaltin uusiminen.

Toukokuussa ajoin erikoisessa ruuhkassa. Pietarin kehätie on tuolla kohtaa nelikaistainen, mutta liikenne eteni noin 10 km/h. Ajattelin, että varmaan on tapahtunut onnettomuus. Mutta yllätys oli suuri, kun yhdessä kohtaa poliisi oli pysäyttänyt kolme kaistaa kokonaan. Onneksi olin sillä kaistalla, joka eteni. Syy moiseen jäi arvoitukseksi.

Internet-idiotismia

Autossani on ilmastointi. Ilmastoinnin kennoon voi kertyä jopa vaarallisia bakteereja eli se on syytä puhdistaa vähintään joka toinen vuosi.

Puhdistuksen voi tehdä itse. Pitää ostaa autotarvikeliikkeestä spraypullo ja käynnistää ilmastointi. Tein puhdistuksen Tuutarin kirkon pihalla kauniina päivänä, jolloin lämpömittari auringossa näytti +27. Laitoin ilmastoinnin lämpötilaksi +17, että se varmasti toimisi puhdistuksen ajan.

Mutta pullon kyljessä kerrottiin vain mitä EI saa tehdä – ei puhkaista pulloa, ei heittää sitä nuotioon jne. Mutta ei sanaakaan siitä, mitä PITÄÄ tehdä.

No, minä tiedän, mitä pitää tehdä, mutta on omituista, että ohjeet pitää hakea internetistä. Jokaisella-han on älykännykkä taskussa... Paitsi minulla, jolla on vain vähä-älykännyköitä.

Ilmastointi on myös syytä täyttää kolmen-neljän vuoden jälkeen. Ikävä kyllä autossani on uusi jäähdytysaine, jonka saa täytettyä vain harvoissa paikoissa. Ongelman kyllä huomaa, kun ilmastointi ei enää puhalla kylmää ilmaa helteelläkään.

Reikä renkaassa

Olin toukokuussa menossa Imatralle ja Lappeenrantaan toimittamaan jumalanpalveluksia. Kotkassa pysähdyin kauppaan ja huomasin, että oikeanpuoleisessa eturenkaassa oli naula. Naulaa ei pidä ottaa pois, koska silloin reikä alkaa vuotaa.

Ajattelin, että naula varmaan kestää sen verran, että pääsen takaisin Helsinkiin.

Minulla on autossa rengaspainevaroitin – joka kyllä antaa turhia hälytyksiä. Eli saisin ilmoituksen, jos rengas alkaisi tyhjentyä.

Kun lähdin Lappeenrannassa ajamaan jumalanpalveluksen jälkeen, muutaman kilometrin jälkeen tuli ilmoitus alentuneesta renkaan paineesta.

Pysähdyin eräälle isolle parkkipaikalle. Kytkin renkaaseen kompressorin, mutta rengas vuoti niin paljon, että rengas ei täyttynyt. Kuului vain suhinaa, kun ilma tuli ulos. Otin merkkaukynän ja laitoin reiän kohdalle merkin.

Onneksi minulla on vararengas. Vaihdoin sen.

Eräs lestadiolainen soitti minulle illalla ihan muusta asiasta ja tuli puheeksi rengasrikko. ”Kukaan ei enää Imatralle ja Lappeenrannassa tee ns. tubeless-paikkausta. EU on kieltänyt sen jo yli 10 vuotta sitten.”

Onneksi autotarvikeliikkeissä myydään tubeless-paikkasarjoja. Korjaus ei maksanut siis kuin muutaman euron.

Juttelin vakiokorjaamoni työnjohtajan kanssa. Hän sanoi, että paikkauspulloja – joilla nykyautoissa on korvattu vararengas – ei pidä käyttää. Hän kertoi, että useamman kerran paikkausvaahto on jäänyt osaksi nesteeksi, joka liikkuu renkaan sisällä. Rengasta ei saa tasapainotettua eikä puhdistettua. Pitää ostaa uusi rengas.

Venäjällä vararengas on käytännössä pakollinen. Minulla on pari kertaa tullut renkaan kylkeen monen sentin viilto – siinä ei paikkauspullo paljon auta.

Huumori on välttämätöntä

Tapasin viime kerralla Narvassa käydessäni seurakunnan kirkkoherra Urmas Karileetin.

Puhuimme siitä, että nykyään Googlen käännösohjelma toimii aika hyvin, mutta joskus käännökset menevät aivan pieleen.

Hän kertoi, että jos kääntää eestin kielen sanan joka tarkoittaa nupukivikatua, venäjäksi käännös on ”munakivitee”. Eestin kielessä tee voi tarkoittaa tietä ja teetä.

Kokeilin kääntää suomesta nupukivikatu venäjäksi – käännöstä ei tullut, vaan vain sana translitteroituna kyrillisin kirjaimin.

Venäjässä ”sad” voi tarkoittaa lastentarhaa ja puistoa. Eräs Tuutarin seurakuntalainen on töissä lastentarhassa, mutta välillä google-kääntäjä on sitä mieltä, että hän on töissä puistossa.

Eri kielissä on paljon sanoja, joilla on useita eri merkityksiä, joskus hyvinkin erilaisia. Joskus (vanhanoimallisissa) sanakirjoissa voi olla kymmenkunta käännösvaihtoehtoa.

Venäläisiä erikoisuuksia

Jos venäläiseen tietokoneeseen tulee takuuajana vika, pitäisi kone viedä takuuhuoltoon alkuperäisessä laatikossa. Eli jossakin firmassa pitäisi olla kymmeniä tyhjiä pahvilaatikoita.

En tiedä, onko sääntö ehdoton. Muistelin, että olen saanut korjauksen takuuseen ilman laatikkoakin.

Tavaraa kaivataan

Toiveita ei nyt ole.

Pieni opetuksen sana

”Yhdessä hetkessä minä otan pois tämän maan synnin.” (Sak 3:9)

”Sinä päivänä Daavidin suvulle ja Jerusalemin asukkaille puhkeaa lähde, joka puhdistaa synnistä ja saastaisuudesta.” (Sak 13:1)

Monta kertaa muuallakin Vanhasa testamentista puhutaan ”yhdestä päivästä”, jolloin Jumala pelastaa ihmiset.

Tuo päivä oli pitkäperjantai, jolloin Jeesus sovitti kaikki ihmisten kaikki synnit.

Kiitos- ja rukousaiheita

- Kesän järjestelyt seurakunnissa. Suurimmassa osassa Inkerin kirkon seurakuntia on vain yksi pastori. Lomakin pitäisi pystyä pitämään, mutta mistä loman ajaksi pastori.
- Ukrainan tilanteen rauhoittumista
- Rajan pysymistä avoimena. Viime aikoina bensanhakijoita on käännytetty rajalla ja osalta on mitätöity viisumi.
- Vainotut kristityt eri puolilla maailmaa
- Parempia yöunia
- Sopivasti sadetta ja aurinkoa. Monelle inkeriläiselle oman maan sato on tärkeä – minäkin saan nauttia kurkuista ja erilaisista hilloista jne.
- Internetin käyttö Inkerin kirkon tukemisessa

Pasi Hujasen lähettikirje 6/2023, 26.06.2023

Tulee nälkävuosi,

totesi eräs Skuoritsan seurakuntalainen. Hän oli ollut sairaalassa ja siihen aikaan oli yöpakkasia. Perunat olivat paleltuneet.

”Ehkä ne vielä nousevat uudelleen...”, hän toivoi.

Sama tilanne on ollut monella kylällä. Myös kurpitsat ja muutkin istutukset ovat kärsineet.

Kylmien öiden jälkeen tulivat kovat helteet. Ne lisäsivät ongelmia: jo valmiiksi maa oli kuiva – osalla kylä ei ollut satanut kertaakaan koko toukokuussa – ja nyt se kuivui lisää. Osa pelloista on jo kylvetty toiseen kertaan.

Eräs seurakuntalainen kertoi, että perunat istutettiin kuukautta aikaisemmin, mutta mitään ei ollut vielä noussut. Kun hinnat ovat nousseet, monen eläke on liian pieni kaiken ruuan ostamiseen kaupasta. Eräs ystävä sanoi, että hän katsoo, missä on millaisiakin tarjouksia ja ostaa vain tarjousruokaa.

Pahasti kuivunut pelto Tuutarin kirkon lähellä

Hyvä, että Tuutarin kirkolla huoneessani on sähköpatteri – yhtenä yönä oli vain +2.4 astetta ja monella kylällä oli ollut pakkasta.

Edellisen kirjeen jälkeä tapahtunutta

14. Kiviä renkaissa
Kivi kengässä on ikävä, mutta myös kivet auton renkaissa ovat ikäviä.
Kerran ihmettelin, miksi renkaat pitävät niin kovaa ääntä. Katsoin kirkon pihalla ja useammasta renkaasta löytyi kivi urien väliin kiilautuneena. Yksi kivi oli jo kulunut melkoisesti.
Kun otin kivet pois, meno tuli taas hiljaisemmaksi.
15. Ukrainankielisiä radio-ohjelmia
Narvassa kuuluu venäjänkielinen kristillinen radio "Perheradio". Siellä tulee joka päivä myös ukrainankielistä ohjelmaa. Totesin, että en ymmärrä siitä oikeastaan mitään. Eräs tuttu sanoi, että ukraina ja venäjä ovat kuin suomi ja viro. Ei kyse ole siis eri murteista vaan kahdesta eri kielestä.
Toki ukrainalaiset ymmärtävät hyvin venäjää, siksi he eivät ole olleet halukkaita siirtymään Viroota Suomeen, vaikka mahdollisuutta tarjottiin heille.
16. Pellot keltaisina
Virossa oli paljon keltaisia peltoja. En tiedä, oliko kyseessä rypsi vai rapsi, mutta selvästi halutaan korvata auringonkukkaöljyä oman maan tuotteilla.
Kauniita pellot olivat. Ja paikka paikoin – sovhoosien perintönä – todella suuria, parhaimmillaan kilometrien pituisia.
17. Kummallinen vika printterissä
Tuutarin kirkolla oleva printterini lakkasi toimimasta. Tuli merkki, että väri on lopussa. Vaihdoin uuden, täyden värikasetin. Taas sama merkki. Kolmas kerta ja sama tarina. Neljäs kerta ja sama tarina.
Vein printterin huoltoon Puškiniin. He sanoivat, että eivät voi korjata printteriä, koska tuollaisia printtereitä ei ole myyty Venäjällä = ei löydy varaosia.
Vein printterin korjattavaksi Narvaan, Viroot. Vika oli kummallinen: noihin värikasetteihin pitää vaihtaa täyden yhteydessä mikrosiru – muuten tulee ilmoitus, että kasetti on tyhjä. Venäjällä olin täyttänyt jo monta kasettia ilman ongelmia. Alkuperäinen maksaa noin 80 euroa, täyttö noin 15 euroa.
Narvassa sain kuulla, että ongelma oli "aasialainen mikrosiru". Niitä on kahta mallia, eurooppalainen ja aasialainen. Kun olin ostanut printterin Suomesta, aasialainen siru ei toimi. Ostin heiltä 5 eurooppalaista sirua, toivottavasti nyt kaikki on kunnossa.
Lieneekö syy länsimaiden pakotteissa – aikaisemmin Venäjälläkin sai eurooppalaisia mikrosiruja.
18. Kolme neljästä
Pahimmillaan Tuutarissa oli kolme printteriä neljästä rikki. Onneksi tuo yksi pysyi kunnossa.
Sain korjattua ison väriprintterin ja nyt toivottavasti oma printterikin taas toimii.
19. Puškinissa mielenkiintoinen näyttely
Puškinin kirkon kellariin on tehty mielenkiintoinen näyttely, johon on kuvattu tapahtumia Jeesuksen elämästä, mm. ristiinnaulitseminen ja ylösnousemus.
Puškinissa toimii nyt Pyhän Annan kirkolta tulleita nuoria, jotka ovat innokkaita. Talvella kirkon pihalla oli luistinrata jne.
Ikävä kyllä Puškinin kirkko on hieman syrjässä eikä sen ohi kulje paljon ihmisiä.
20. Sakko pienempi kuin vakuutusmaksu
Kysyin rajalla virolaisilta (=venäläisiltä) autoilijoilta, paljonko vakuutusmaksu Venäjälle on.
"En ota vakuutusta. Sakko on pienempi, maksan sen!"
Ei oikein ole sisäistetty liikennevakuutuksen ideaa.
Suomen rajalla yllätyin, kun vakuutusta ei vaadittu tullikopilla, vaan sanottiin, että se on hyvä tehdä vähän matkan päässä olevalla toimistolla.
Epäilen, että pian poliisi alkaa kysellä vakuutusta pian rajan jälkeen.
21. Sokeriton cola
Kauppoihin on ilmestynyt sokerittomia cola-juomia.

Aikaisemmin usein sanottiin: ”Onhan siinä pakko olla sokeria, ei se muuten voi olla noin makeaa!”

22. Luetaan, niin kuin kirjoitetaan

Venäjässä pääsääntöisesti kirjaimet luetaan niin kuin ne kirjoitetaan. Vokaalien kohdalla on poikkeuksia: painoton o = a, painoton e = i jne. Eli pitää tietää, millä tavulla paino on – yleensä se on toisella tavulla. Eli moloko (maito) on malako, paino kolmannella tavulla.

Inkeriläisissä nimissä on joskus kummallisia muutoksia. Toikka ei olekaan Toikka vaan Toikko, painoton o = a.

Moni inkeriläinen on omaksunut suomen tyylin täydellisesti: luetaan aina niin kuin kirjoitetaan. He eivät sano ei kengät (kenjät) vaan ken-gät. Tuo η (äng) = ng on suomen kielen ainoa poikkeus.

Mene tsuhna kotias!

Usein, kun lähden Venäjältä, sanon, että palaan, jos rajalla ei sanota: ”Mene tsuhna kotias!” Olen aina ajatellut, että näin voisi käydä Venäjän puolella rajaa. Mutta toukokuussa niin kävi Suomen rajalla.

Rajavartija kysyi, missä on uusi passini. Sanoin, että ei siitä ole iloa, kun viisumi on tuossa viime vuonna tehdyssä passissa.

Rajavartija ilmoitti, että passini on mitätöity. Asiaa selviteltiin, mutta lopputulos oli, että passi ei kelpaa.

Rajavartija totesi: ”Onhan noista tietokoneista hyötyä, mutta ongelmiaakin. Me emme mitätöi passiasi, vaikka lain mukaan niin pitäisi tehdä. Yritä saada passi Helsingissä taas toimimaan.” Jos passin nurkasta olisi leikattu pala – kuten laki oikeastaan olisi vaatinut – sitten passista ei enää olisi ollut mihinkään.

Ville Melanen tuli kyydissäni rajalle ja oli tarkoitus jatkaa yhdessä kohti Kelttoa. Ville jäi odottelemaan ”uutta kyytiä” ja minä lähdin takaisin Helsinkiin.

Soitin matkalta matkatoimistoon ja he sanoivat, että viisumi voidaan siirtää uuteen passiin ja saisin sen perjantaksi eli ehtisin Puškiniin jumalanpalvelusta toimittamaan. Maksaa tietysti pitäisi, käytännössä sama summa kuin uudesta viisumista.

Torstaiamuna menin Pasilan poliisitalolle ja selitin tilanteen: ”Minulla on Venäjän takia ollut yli 20 vuotta kaksi passia ja nytkin tarvitsen molemmat!” Tietysti sanottiin, että vika on minun, minun olisi pitänyt laittaa merkintä, että vanha passia ei saa mitätöidä. Mutta en voinut sellaista laittaa, kun minun toinen vanha passini piti mitätöidä. Lopulta luvattiin peruuttaa mitätöinti ja lähdin ajamaan kohti rajaa. Vähän ennen rajalle saapumista sain tekstiviestin, että passi taas toimii.

Lopulta vika oli minun. Aina aikaisemmin olen käynyt poliisitalossa uusimassa passini. Mutta kun viimeksi kävin vajaa vuosi sitten, virkailija sanoi, että kyllä asia onnistuu internetissäkin. No, onnistui, miten onnistui.

Esinainen ihmetteli, mistä minä olin tuollaisen tiedon saanut. ”Aina pitää tulla paikan päälle, jos on kaksi passia!” Sanoin, että minulle oli annettu väärää tietoa. Laiskuus kostautui.

Jokapäiväinen yllätys

Eräs suomalainen liikemies muutti Moskovasta Prahaan. Pian hän lähetti ystävälleen Pietariin viestin: ”Täällä on tylsää, täältä puuttuu jokapäiväinen yllätys!”

Yksityisarmeija Wagnerin päivän kestänyt kapina juhannuksen aikaan on muistutus siitä, että Venäjällä voi tapahtua yllätyksiä. En ole nähnyt, että kukaan ”asiantuntijoista” olisi ennustanut, että Wagner nousee kapinaan ylintä sotilasjohtoa vastaan.

Olen jo kauan sitten alkanut suhtautua tietyllä epäluulolla erilaisia ennustuksia kohtaan. Viime aikoina on taas alettu puhua Venäjän valtion hajoamisesta. Mutta on hyvä muistaa, että valtaosassa Venäjän ”osavaltioita” venäläiset ovat enemmistönä. Esimerkiksi Karjalan tasavallassa karjalaisia ja suomalaisia on vain 8 %. Eivät he ryhdy itsenäistymistaisteluun.

Vaikuttaa siltä, että tilanne on rauhallinen, Moskovastakin poistettiin maanantaina kaikki rajoitukset. Kun kyselin tutuilta, niin vastaus oli, että Pietarissa ja sen ympäristössä elämä jatkuu entiseen malliin.

Verorahojen väärinkäyttöä

Kun palasin 25.6. Lahdesta Helsinkiin, kuuntelin autoradiosta ykköskanavalta kello 15 alkanutta ”Horisontti”-ohjelmaa.

Aiheena oli noituus.

Toimittajat ja haastateltavat puhuivat asiasta hyvin myönteiseen sävyyn. Kirkko sai kritiikkiä siitä, että se ei ole ymmärtänyt noituuden hyviä puolia.

Piti katsoa internetistä, onko todella kysymys kirkon tuottamasta ohjelmasta. Kyllä on. Ilmeisesti ohjelman voi edelleen kuunnella internetissä tai kirkon sivuilta.

En pystynyt – enkä halunnut – kuunnella koko ohjelmaa.

Tämänkö takia minä maksan kirkollisveroa?

Jos toimittajat olisivat halunneet tuoda edes vähän kielteistä näkökulmaa asiaan, he olisivat voineet haastatella lähetystyöntekijöitä, jotka joutuvat kohtaamaan noituuden ja mustan magian ongelmat omassa työssään.

Ohjelmassa haastateltu noita ”Kuparikettu” teki ehkä uuden ennätyksen niinkuttelussa: välillä joka toinen sana oli niinku.

Lisäongelmia rajalla

Kun passi taas toimi, lähdin Venäjälle.

Suomen raja meni tällä kerralla ongelmitta.

Venäjän rajalla oli vain muutama auto. Passijonossani edellä oli aviopari, jolla oli Suomen rekisterissä oleva pakettiauto. Kysyin, mistä he olivat tulossa. ”Suomen rajalta. Eivät päästäneet yli.” Heillä oli kirjallinen selvitys Suomen rajalta. Kysyin, mihin he olivat menossa. ”Tanskaan.” Mutta he asuivat Puolassa.

Kysyin, mitä nyt. ”Norjaan.”

Norja on helpoin tapa päästä EU:hun, Norja hyväksyy Schengen-viisumit. Ja Norjasta on raja auki Suomeen ja Ruotsiin. Sitä myös käytetään!

Eli heille tuli yli 2000 kilometriä lisää ajamista, että he pääsevät Tanskaan.

Sanoin Suomen rajalla, että en ymmärrä Suomen politiikkaa. Jos Ranska, Espanja ja Italia kirjoittavat Schengen-viisumeita, miksi ne eivät kelpaa Suomelle. ”No, he ovat varmaan tehneet jotain rikollista...” Sanoin, että epäilen vahvasti.

Edessäni oli auto Norjan kilvissä, mutta kuljettaja oli venäläinen. Hänellä meni pitkä aika ja lopulta hän pääsi pois tullialueelta. Mutta matka katkesi rajapuomille – hänet käännytettiin takaisin.

Kameroitakaan ei enää valmisteta

Olimme Riitan kanssa lyhyellä lomalla Lontoossa Juhannuksen aikaan.

Kamerassani on jo jonkin aikaa ollut kummallinen valkoinen alue. Niinpä päätin käydä Lontoossa kuuluisalla ”elektroniikkakadulla” Tottenham Court Roadilla, josta olin kamerani ostanut.

Mutta suuri osa elektroniikkaliikkeistä oli kadonnut. Yhdessä vielä myytiin kameroita, mutta halvin malli on reilut 700 euroa ja aivan liian iso minun tarpeisiini.

Sama tilanne oli lentokentällä, siellä halvin kamera maksoi noin 500 euroa.

Tarvitsen pienen kameran, ”pokkarin”, joka kulkee helposti mukana. Valokuvauskohteet tulevat useimmin yllättäen eteen. Puhelimen kameraa en halua käyttää.

Onneksi Suomi on takapajuinen maa ja Helsingissä vielä voi ostaa vanhanaikaisia kameroita. Ostin hieman kalliimman kameran, joka kestää pudotuksen reilun kahden metrin korkeudesta. Ikävä kyllä se ei ole taskuun sopivaa kokoa – ellei ole tosi iso pompan tasku – mutta ei mikään hieno järjestelmäkamera.

Pieniä ”pokkareita” ei enää taida valmistaa kukaan.

Alttaritaulu, osa 2

Vladimir Batuhtin oli pyytänyt jotain asiantuntijaa katsomaan Narvan kirkon alttaritaulua. Hän sanoi, että lakkauksessa on reikiä.

Tutkin opiskelijan – joka toimii Narvassa katekeettana ja avustaa jumalanpalveluksissa – kanssa tilannetta. Todellakin lakassa oli syöpymiä. Mutta ne eivät olleet tulleet puhdistuksesta (=vedestä), vaan kalkista, jota oli roiskunut taulun päälle. Ilmeisesti jossain vaiheessa oli tehty remonttia, ehkä maalattu seinää tai kattoa ja roiskittu kalkkimaalia alttaritaulun päälle.

En ryhtynyt paikkaamaan lakkausta – lieneekö vesi- vai liuotepohjaista lakkaa jne. – tuskinpa noilla pienillä vioilla on mitään merkitystä.

Kovat Viron pojat

Narvassa käydessäni – piti viedä printteri huoltoon – näin, kuinka poistettujen neuvostoajan muistomerkkien paikoilla oli kynttilöitä ja kukkia ja iltaisin myös ihmisiä.

Saatiin siis päinvastainen tulos, kuin mitä toivottiin: ennen nuo muistomerkit olivat yleensä tyhjiä, nyt niillä muistellaan, kuinka ikävästi Viron valtio kohteli ”meitä venäläisiä” – Narvan asukkaista yli 90 % on venäläisiä.

Lisäksi on erikoista, että aina, kun lähden Tallinnasta ajamaan kohti Narvaa, tien vieressä olevalla tavararahapihalla on venäläisiä öljy- tai hiilivaunuja. Kun Suomi sulki rajan rautatiet, venäläiset vaunut katosivat. Mutta taitaa olla ”Mooses on Mooses, bisnes on bisnes”.

Viron-Venäjän-rajaa on nyt hyvin hidas, jos kulkee autolla. Varsinkin Virosta Venäjälle.

Kun palasin lauantai-iltana Venäjälle, Venäjän rajalla meni 6 tuntia 45 minuuttia. Aluksi ajoin oikeanpuoleiseen jonoon, mutta pian rajavartija tuli ja sanoi, että kannattaa siirtyä vasemmanpuoleisimpaan jonoon. Tuo oikeanpuoleinen jono oli ukrainalaisille autoille. ”Tässä sinulla menee todella kauan!”

Katsoin kellosta ja tunnissa meni 2-3 autoa – lisäksi tietysti venäläiset autot, jotka ohittivat jonot – niiden ei tarvitse tehdä yhtä paljon byrokratiaa kuin muiden.

Tullikopilla vieressäni oli ukrainalaisen auton kuljettaja. ”Tämä valtakirja ei ole oikein!” ”Millainen sitten pitäisi tehdä?” ja keskustelu jatkui ja jatkui...

Tunnustan, että minäkin venäläisenä tullivirkailijana mieltäisin, miksi joku ukrainalainen haluaa mennä Virosta Venäjälle. Kulkijat näkyivät olevan lähes kokonaan keski-ikäisiä miehiä, lapsia ja naisia ei joukossa juuri näkynyt. Moni oli liikkeellä pakettiautolla tai pikkubussilla.

Mieleeni tuli kaksi selitystä: he ovat menossa hakemaan Pietarista sinne tulleita ukrainalaisia tai he ovat tulleet rajalle Ukrainasta Puolan, Liettuan, Latvian ja Viron kautta ja menevät ”kotiin”. Mutta miksi vain miehiä?

Kun seuraavalla viikolla menin Venäjältä Viroon, rajalla meni reilu tunti, vaikka siellä ei ollut kuin kaksi autoa ja moottoripyörä ennen minua.

Pian tuli bussi, joiden nykyään pitää mennä röntgentarkastukseen. Tullivirkailija ei tehnyt mitään, ennen kuin bussi oli käsitelty loppuun eli odotusta tuli puolisen tuntia.

Perässäni oli venäläinen mies, jolla oli Latviaan rekisteröity auto. Näin, että hän oli vakituinen kulkija – hänellä oli tulliselvitys, jolla rajan voi ylittää useamman kerran.

Kun kerroin hänelle, että mennessä Venäjälle minulla meni melkein 7 tuntia, hän totesi: ”Se oli nopeaa, yleensä menee 12 tuntia. Ja eteläisemmällä Pskovin rajalla menee toista vuorokautta:”

Narvassa rajan voi ylittää myös kävellen. Jatkossa yritän tehdä niin.

Kolminaisuudenpäivä yhtä aikaa

Jos ortodoksikirkon pääsiäinen on viikkoa myöhemmin kuin lännen kirkossa, silloin Kolminaisuudenpäivä sattuu samaan sunnuntaihin.

Idän kirkossa helluntai ja Kolminaisuudenpäivä on sama päivä. Lännen kirkossa päätettiin vuonna 1334, että Kolminaisuudenpäivää vietetään helluntaita seuraavana sunnuntaina – idän kirkko on siis alkuperäisemmän aikataulun kannalla.

Ortodoksikirkossa seuraava maanantai on Pyhän Hengen päivä ja edellinen sunnuntai on ”vanhempien päivä”, jolloin käydään paljon haudoilla, kuten helluntainakin.

Evankeliumijuhla 2023

Tänä vuonna valtakunnallista evankeliumijuhlaa vietetään 30.6-2.7. Keski-Pohjanmaalla, Toholammilla.

Juhlan tunnus on ”Niin alkoi iloinen juhla”, joka nousee Jeesuksen tuhlaajapoikavertauksessa – oikeammin isä ja kaksi poikaa – joka oli viime sunnuntain saarnateksti.

Olen viime aikoina nähnyt monta kertaa unta, että olen järjestelemässä evankeliumijuhlaa – kymmenkunta vuotta se kuului työtehtäviini.

Tänä vuonna en ole juhlilla, koska 2.7. minulla on suomenkielinen jumalanpalvelus Puškinissa.

Lisätietoja löydät www.evankeliumijuhla.fi

Huumori on välttämätöntä

The Moscow Times -lehdessä eräs amerikkalainen venäjätulkki kirjoittaa venäjän kielestä.

Vähän aikaa sitten hän kirjoitti sanoista, jotka kuulostavat samoilta, mutta joiden merkitys on aivan erilainen.

Yksi - jopa vähän vaarallinen – sana on englannin insult, joka tarkoittaa loukkausta.

Venäjässä sana tarkoittaa aivohalvausta eli aivoverenvuotoa. Monta kertaa olen kuullut, kuinka joku sai insultin – ei siis loukkausta vaan aivoverenvuodon. Myös inkeriläiset puhuvat insultista.

Venäläisiä – ja englantilaisia – erikoisuuksia

Olimme Riitan kanssa juhannuksen aikaan lyhyellä käynnillä Lontoossa.

Kun kävin kaupassa, kaupan kassa antoi vaihtorahat ja sanoi: ”Ole hyvä rakkaani!” Dear ja darling ovat paljon yleisempää kuin suomen rakas, rakkaani. Mainos voi alkaa: ”Rakas asiakas...”

Suomessa sanoisimme ”Hyvä asiakas...”

Venäjässä on vähän samantapainen tyyli kuin englannissa. Lisäksi sama sana tarkoittaa sekä rakasta ja kallista. Eli voisi olla yhtä hyvin rakas tai kallis asiakas.

Venäjällä ihmisiä pitäisi kutsua etu- ja isännimellä: Vladimir Mihailovits, Irina Sergejevna jne. Minulla se on vaikeaa, kun en tiedä ihmisten isännimiä.

Islannissahan ei ole edes sukunimeä, vaan toinen nimi on isän tai äidin nimi, Sigdursdottir jne.

Ehkä Venäjällä ”Rakas Pasi” johtuu siitä, että isännimeni ei ole tiedossa

Eräs Inkerin kirkon pastori aloittaa saarnansa usein ”Rakkaat...” Minä aloitan – jos en mene suoraan asiaan – ”Sisaret ja veljet Kristuksessa...”

Hatsinan diakoniatyöntekijä usein antaa pusun vanhuksille.

Kerrotaan, että silloinen pääministeri Kalevi Sorsa harjoitteli virkamiehen kanssa, kuinka hän saa estetty Palestiinan johtaja Jasser Arafatia pussaamasta. Ratkaisu oli pitävä kättely, jolla estettiin liiallinen läheisyys.

Berliinin muurissa oli aikanaan kuva Brezhnevin ja Honeckerin suudelmasta – ihan suu suulle. Kuvia löytyy internetistä, kun laittaa haun ehdoksi ”Brezhnev ja Honecker”.

Tavaraa kaivataan

Toiveita ei nyt ole.

Pieni opetuksen sana

”Sinun turvasi on ikiaikojen Jumala, sinua kannattavat ikuiset käsivarret.” (5 Moos 33:27)

Moni kyselee, eikö Venäjällä ole vaarallista. Pietarin alueella ei elämä paljon poikkea Suomesta. Toki yllättäviäkin muutoksia voi tapahtua. Mutta valtiojohdon päämäärä on pitää suuret kaupungit, erityisesti Moskova ja Pietari rauhallisina.

Kristittyinä meidän pitää muistaa, että elämämme on Jumalan kädessä ja meidän todellinen turvamme on ikaikojen Jumala. Niin rauhallisina kuin rauhattomina aikoina.

Kiitos- ja rukousaiheita

- Kesän järjestelyt seurakunnissa. Suurimmassa osassa Inkerin kirkon seurakuntia on vain yksi pastori. Lomakin pitäisi pystyä pitämään, mutta mistä loman ajaksi pastori.
- Ukrainan tilanteen rauhoittumista
- Rajan pysymistä avoimena.
- Vainotut kristityt eri puolilla maailmaa
- Hyvää kesälomaa – pidän sen useammassa jaksossa, koska joka kuun alussa on suomenkieliset jumalanpalvelukset Puškinissa ja Skuoritsassa.
- Sopivasti sadetta ja aurinkoa. Monelle inkeriläiselle oman maan sato on tärkeä – minäkin saan nauttia kurkuista ja erilaisista hilloista jne.
- Internetin käyttö Inkerin kirkon tukemisessa

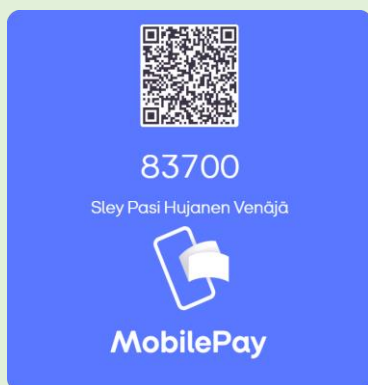
Tämän renkaan yhdyshenkilönä toimii Pasi Hujanen. Hänelle tulee ilmoittaa osoitteenmuutokset jne. Mikäli ystäväsi/tuttavasi/naapurisi haluaa renkaan jäseneksi, ilmoitathan siitä Pasi Hujaselle, Sley, PL 184, 00181 Helsinki tai pasi.hujanen@sley.fi

Lähetyskannatus Pasi Hujasen työn tukemiseksi

Sleyn tilille IBAN: FI13 8000 1500 7791 95 BIC:DABAFIHH

- henkilökohtaisella viitenumerosi, jolloin kannatus näkyy automaattisesti myös kotiseurakuntasi lähetyskannatuksena. Henkilökohtaisen viitenumeron saat Sleystä Anna Poukalta puh. 09 251 390 tai anna.poukka@sley.fi
- tai kirjoittamalla viestikenttään Pasi Hujasen rengas + oma kotiseurakuntasi
- tai Pasi Hujasen renkaan yleisviitenumerosella 10078 89200 30001 01518

Internetissä: www.taivaallinenlahja.fi/pasi-hujanen

Mikäli haluat avustaa diakoniatyötä Inkerin kirkossa, käytä tiliä:

- IBAN: FI13 8000 1500 7791 95
- viite 10078 89200 30010 04517
- **Käytä viitettä, se takaa, että raha menee oikeaan kohteeseen, lisäksi se vähentää työtä ja kuluja Sleyn keskustoimistolla.**

Poliisihallituksen 10.9.2021 myöntämän rahankeräyslupan RA/2021/1127 mukaisesti Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys ry voi kerätä varoja toistaiseksi koko Suomen alueella Ahvenanmaata lukuun ottamatta. Kerätyt varat käytetään vuoden kuluessa keräyksestä.